

Ailesinin Gözüyle Keşkeleri Olmadan Yaşayan Bir Bilim İnsanı

Prof. Dr. Esat ERENOĞLU

Neslihan ERENOĞLU, Ceyda ERENOĞLU

Yaşamın anlamını uzaklarda arayanların, içindeki özü keşfetmek için oradan oraya savrulanların, mutluluğa ve huzura ulaşmanın çırpınışı içinde olanların ondan alacakları çok ders var. Hırslarının önüne geçemeyenlerin, gücün maddeden ibaret olduğunu düşünenlerin de... Özel olan ve özel olduğunu her haliyle hissettiren bir yönü vardı. Çalışkanlığı, kendine güveni, prensipleri, bilgisinin insanı şaşırtan derinliği, şıklığı, yakışıklılığı ve o dimdik hali hafızalar-daki yerini şimdiden aldı.

Ne okuduğu tüm okulları birincilikle bitirmesiydi bunun nedeni, ne mesleğinde en yüksek mevkilere gelişi... Şifa verdi-

ği hastaları ve yetiştirdiği sayısız öğrenci en büyük mutluluk kaynağı olsa da ailesi hepsinin önündeydi. Her şeyini eşine borçlu olduğunu dile getirmekten hiç çekinmedi. "O olmasa ben hiçbir şey yapamazdım" derdi. Bir kadına değer vermenin ne demek olduğunu, kadına değer verilmeyen bir ülkede her fırsatta ve kalben gösterdi. Bu gönüllü teslimiyetten o kadar memnundu ki eminiz hayatta olsa "Sabahat"la bir 52 yıl daha isterim" derdi.

Kızı ve oğluyla da hep gurur duydu. Yılların geçmesi anne babaları çocuklarının ilgisine daha ihtiyaç duyar hale getirirken, o hep destek veren dimdik bir akıl hocasıydı. Yakınlarının ve

arkadaşlarının başarılarıyla mutlu olur, küçücük bir sorunda kaygılanır, mesafeli duruşunun altında insancıl bir kalp yatar-
dı. Bir tek torunlarına şaşırmaktan alamazdı kendini... Ço-
cukluk ve gençlik çağının yaratıcılıklarına, heyecanlarına, ha-
zır cevaplıklarına ve dede olmanın getirdiği koşulsuz sevmeye
duygusuna Derin ve Burç'la alışmıştı. Onların küçücük hare-
ketleriyle mutlu oluyor, yaşamı biraz da onların gözüyle görü-
yordu.

Galatasaraylı torunları için her şeyi yapardı ama "onlar sevin-
sin!" diye bile olsa Fenerbahçe yenilgisine tahammül ede-
mezdi. Bu bir aşk ise takımına büyük bir aşkla bağlıydı. Bir de
doğduğu topraklara... Emirdağ'lı olmak hem kendisi için gu-
rur kaynağıydı hem de onu başlarının tacı yapan Emirdağ'lı-
lar için...

Eskişehir'in caddelerinde ekmek parası derdine düşmüş es-
naf, Esat Hoca'larının önlerinden hangi saatte geçeceğini bi-
lirdi. Yıllarca ne her gün kilometrelerce süren yürüyüşleri de-
ğişti ne kitaplara olan büyük sevgisi... İnsanda, gördüğünde
ceketinin önünü ilikleme isteği yaratan doğal centilmenler-
dendi. Evinin cam kenarında kendisine ait koltuğunda saatle-
rini gazete ve kitaplarıyla geçirirdi. Öğrenmeye açtı; Tıbbı ve
yaşamın her alanına duyduğu merak ve ilgi, onu tanıyanlar
için olmasa da tanımayanlar için şaşırtıcıydı. Konferans ve se-
minerlerine hazırlık yaparken gösterdiği çaba ve çalışma gü-
cü ilerleyen yaşına rağmen hiç değişmedi. Prof. Dr. Esat Ere-
noğlu'nun yaşamında keşkeler olmadı hiç. Ne istediğini bilen
ve yaşamın anlamını çözmüş insanların huzuruydu ondaki...
Hayatını adadığı her şey o bekleme de karşılığını verdi. Bel-
ki de yaşamın ona sunduğu mutluluk reçetesini yıllar önce

kendisine de yazmıştı. Çocukla çocuk gençle genç oldu ama
ihtiyar olmadı hiç... Ne ruhunu ne de bedenini, acımasızca
geçip giden zamana teslim etmedi. Gidişi bu yüzden ona en
yakışan şekilde oldu. Eğilip bükülmeden dimdik süren bu ya-
şam, kurucusu olduğu üniversitenin hastanesinde kendi ser-
visinde ve öğrencilerinin kollarında sona erdi. "Ayrıcalıklı kul-
lar"dan olmak böyle bir şeyse eğer Esat Erenoğlu, tanrının
sevdiği ve ödüllendirdiği kullarındandı... Şimdi üzerinde
Emirdağ toprağının serpili olduğu mezarında yatarken,
"içimde ona karşı bitmez bir sevgi var" dediği annesine ka-
vuşmanın heyecanı içinde biricik anacığına Derin'le Burç'u
anlatıyordur belki de...